

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.649 van 1 maart 2001
in de zaak A. 54.415/VII-19.756.**

In zake : de n.v. VOEDERS-CEUSTERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY
en partners,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de bestendige deputatie van de
provincieraad van ANTWERPEN.

DE RAAD VAN STATE, VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. VOEDERS-CEUSTERS op 9 november 1993 heeft ingediend
om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van
de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-
Vlaanderen van 19 augustus 1993 waarbij het beroep van
omwonenden tegen het besluit van het college van burge-
meester en schepenen van de gemeente Merksplas van
28 mei 1993 houdende het verlenen van een vergunning aan
de verzoekende partij tot het uitbreiden te 2330 Merk-
splas, Koekhoven 15, van het bestaande veevoederbedrijf,
gegrond wordt verklaard;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. PROV00ST;

Gelet op de beschikking van 30 november 1999
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 20 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 januari 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. VANHORENBEKE die, loco Advocaat J. GHYSELS verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat H. VAN ROOY, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. De verzoekende partij exploiteert een veevoederbedrijf in Merksplas.

De laatst verleende exploitatievergunning werd door de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen verleend op 21 maart 1967, voor een termijn van dertig jaar.

Het bedrijf is gelegen in agrarisch gebied.

1.2. Op 15 februari 1993 dient de verzoekende partij een milieuvergunningsaanvraag 2e klasse in voor de regularisatie van een zonder vergunning gerealiseerde uitbreiding van de inrichting.

1.3. Op 29 maart 1993 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merksplas de gevraagde vergunning, voor een termijn verstrijkend samen met de basisvergunning.

1.4. Op 19 augustus 1993 weigert de bestendige deputatie evenwel de vergunning, na beroep van twee buurtbewoners.

De weigering wordt gemotiveerd zowel op grond van hinder (stof en geluid), als omwille van strijdigheid met de gewestplanbestemming;

2. Ontvankelijkheid

2.1. Overwegende dat bovenvermeld feitenrelaas de vraag doet rijzen of de verzoekende partij nog over het rechtens vereiste actuele belang beschikt om de gevraagde vernietiging te vorderen, gelet op het verstrijken van de geldigheidsduur van de basisvergunning;

2.1.1. Overwegende dat in een brief van 23 september 1999 de verzoekende partij via haar raadslieden haar belang als volgt staft :

"Het is juist dat de basisvergunning afgeleverd door de Bestendige Deputatie in 1997 vervallen is. Er is evenwel door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merksplas op 1 augustus 1995 een milieuvergunning voor een 2de klasse bedrijf afgegeven, waarin de gewraakte uitbreiding is opgenomen. Volgens de libellerings van het besluit vervalt de milieuvergunning evenwel op het ogenblik dat de Raad uitspraak doet. In die optiek menen de cliënten dan ook verder belang te hebben bij de behandeling van de zaak";

dat zij een afschrift bijvoegt van een door het college van burgemeester en schepenen verleende vergunning; dat dit besluit luidt als volgt :

"(...)

Gelet op de recente voorgeschiedenis (aanvraag huidige uitbreiding) van het dossier :

Op 21 maart 1993 verleende het Schepencollege van Merksplas een milieuvergunning (regularisatie) voor de thans aangevraagde uitbreiding aan de NV VOEDERS CEUSTERS;

Op 19 augustus 1993 verklaarde de Bestendige Deputatie het beroep ingediend door de heer en mevrouw VERHEYEN-DICKENS gegrond en weigerde de vergunning voor uitbreiding aan de NV VOEDERS-CEUSTERS;

De NV VOEDERS CEUSTERS stelde op 08 november 1993 een annulatieberoep in bij de Raad van State. (De meest belangrijke rechtsvraag in het annulatieberoep betreft de overeenstemming van het kwestieuze bedrijf in agrarisch gebied en daaraan gerelateerd een eventuele kwalifikatie als para-agrarisch bedrijf);

De NV VOEDERS CEUSTERS vraagt nu opnieuw een milieuvergunning aan voor de uitbreiding bij het Schepencollege;

Gelet op het schrijven vanwege het Bestuur Milieu-inspektie dd. 22/09/93 aan de Burgemeester met de vraag tot het nemen van passende maatregelen als gevolg van de weigeringsbeslissing van de Bestendige Deputatie;

Overwegende dat het College van oordeel is dat het in casu van behoorlijk bestuur getuigt om de rechtspraak van de Raad van State af te wachten en zich hierbij (uiteraard) neer te leggen;

Overwegende dat het niet gepast zou zijn om de beslissing van de Bestendige Deputatie te negeren door een hernieuwde vergunningverlening voor langere termijn;

Overwegende dat het evenmin aangewezen is om de heersende onwettige rechtstoestand van de exploitant te bestendigen, gelet op de eventueel te verwachten administratieve dwangmaatregelen;

Overwegende dat het College meent een eerbaar compromis te vinden tussen de verschillende geuite bezorgdheden door een vergunningverlening voor een termijn tot aan de definitieve uitspraak van de Raad van State (of de datum van het eventuele intrekken van het annulatieberoep)";

dat volgens artikel 3 van de beslissing vergunning wordt verleend voor een termijn

"die eindigt op de dag dat de Raad van State uitspraak doet over het annulatieberoep nr. G/A 54.415/VII-12.280 of op de dag dat het annulatieberoep wordt ingetrokken";

2.1.2. Overwegende dat in haar laatste memorie de verzoekende partij doet gelden dat de Raad van State reeds heeft geoordeeld dat een verzoekende partij een wettig belang heeft bij de vernietiging van een weigering van een milieuvergunning, ook wanneer de milieuvergunning de regularisatie beoogt van een bestaande toestand; dat zij nog betoogt dat de vernietiging op basis van de eerste vier middelen zal leiden tot een heroverweging door de bestendige deputatie van het besluit van 19 augustus 1993 en dat, indien de bestendige deputatie alsdan haar weigeringsbesluit vervangt door een vergunningsbesluit, meteen het foutieve karakter van de bewering van het college van burgemeester en schepenen in het vergunningsbesluit van 1 augustus 1995 dat de verzoekende partij in een onwettige rechtstoestand verkeerde, komt vast te staan; dat zij van oordeel is dat een vernietiging op grond van het vijfde middel eveneens tot de conclusie zal leiden dat genoemde bewering van het college van burgemeester en schepenen onjuist is; dat, tenslotte, de verzoekende partij nog wijst op de devolutieve kracht van het administratieve beroep, en dat in geval van heroverweging de bestendige deputatie een vergunning kan toekennen voor een langere periode dan de termijn van de oorspronkelijke vergunning van 11 maart 1967;

2.2.1. Overwegende dat uit het feit dat de basisvergunning waarop de gevraagde uitbreiding betrekking heeft verstreken is, noodzakelijkerwijze voortvloeit

dat, na een gebeurlijke vernietiging door de Raad van State, de verwerende partij alleen de aanvraag zou kunnen afwijzen bij gebrek aan voorwerp; dat dit principe met betrekking tot de milieuvergunningen wordt verwoord in artikel 30, § 5, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), dat bepaalt dat de vergunning voor de verandering van een inrichting verleend wordt voor een bepaalde duur waarvan de einddatum deze van de lopende vergunning niet mag overschrijden; dat de verzoekende partij in haar argumentatie daaraan voorbij gaat en ten onrechte van oordeel is dat bij een heroverweging de bestendige deputatie alsnog vergunning zou kunnen verlenen voor de gevraagde uitbreiding;

2.2.2. Overwegende dat inderdaad een aanvrager van een milieuvergunning belang heeft bij het bestrijden van een weigering van die vergunning, ook al gaat het om een regularisatie van een bestaande, onwettige situatie; dat het teloorgaan van het belang van de verzoekende partij evenwel zijn oorzaak niet vindt in het feit dat het om een regularisatie van de gevraagde uitbreiding gaat, wel in het feit dat in casu enkel nog een vergunning naar het verleden wordt beoogd; dat, immers, uit de aard van de exploitatie- en milieuvergunning voortvloeit dat dergelijke vergunningen voorafgaand aan het starten van de uitbating van de betrokken hinderlijke inrichtingen moeten worden verkregen; dat artikel 4 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning dan ook expliciet stelt dat het een "voorafgaande" vergunning betreft; dat het strijdig is met het wezen van een dergelijke vergunning om deze te verlenen voor een periode die zich uitsluitend in het verleden situeert;

2.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij ook geen actueel belang kan putten uit de beslissing van het

college van burgemeester en schepenen van 1 augustus 1995; dat hoedanook, luidens artikel 3 van evengenoemde beslissing -beslissing die evenwel haaks staat op de bepaling van artikel 30, § 5, van Vlarem I- de met dat besluit verleende vergunning eindigt op de dag dat de Raad van State uitspraak heeft gedaan over het onderhavig annulatieberoep in welke zin die uitspraak ook moge luiden;

2.2.4. Overwegende dat het belang dat de verzoekende partij ziet in het eventueel gegrond bevinden van een of meerdere van de door haar aangevoerde middelen geen belang is dat verbonden is aan de vernietiging van het bestreden besluit, of aan het doen verdwijnen van de bestreden akte uit de rechtsorde; dat een belang dat er uitsluitend in bestaat een middel gegrond te horen verklaren een onrechtstreeks belang is dat niet volstaat om een ontvankelijk beroep tot nietigverklaring in te stellen of te handhaven;

2.2.5. Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat de verzoekende partij niet meer over het vereiste actueel belang bij de gevorderde vernietiging beschikt; dat de vordering bijgevolg onontvankelijk is; dat evenwel, gelet op de omstandigheden van de zaak, en gelet op het feit dat het beroep initieel niet kennelijk onontvankelijk of ongegrond was, het gepast voorkomt de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een maart tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit:

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.